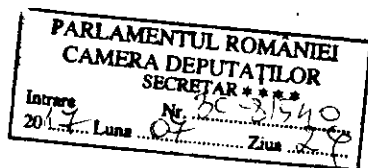

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 7142, 7158, 7159, 7175, 7176, 7177,
7178, 7179, 7180, 7181, 7182, 7183, 7184,
7185, 7189, 7190, 7195, 7196, 7197, 7198,
7199, 7200, 7201, 7202, 7203, 7223
/24.07.2017

Către: Domnul Corneliu-Mugurel COZMANCIUC
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

Viorel ILIE

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
CABINET MINISTRU

1165 A

Nr. 7/77/M.R.P.
Data 21.07.2017

Nr. FB. 5960 / 03.07.2017

STIMATĂ DOAMNĂ DEPUTAT,

Referitor la întrebarea/interpelarea dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 1165A/2017, având ca obiect "*asigurarea medicală pentru tinerii care studiază într-un alt stat membru UE*", vă comunicăm următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 11 alin.(1) din *Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială*, persoanele cărora li se aplică regulamentele de coordonare a sistemelor de securitate socială sunt supuse legislației unui singur stat membru. Prin legislație aplicabilă înțelegem faptul că o persoană care se deplasează în Comunitate se supune regimului de securitate socială a unui singur stat membru, pentru a se evita suprapunerea dispozițiilor legislațiilor interne aplicabile, precum și complicațiile care pot rezulta din această cauză. Această legislație este stabilită în conformitate cu dispozițiile Titlului II al Regulamentului nr. 883/2004.

Conform prevederilor art. 11 alin.(3) lit. e) din același regulament, cu excepția lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți, funcționarilor, persoanelor care beneficiază de ajutor de șomaj, respectiv persoanelor convocate sau concentrate pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau efectuarea serviciului civil într-un stat membru, orice altă persoană se supune legislației statului membru de reședință.

La art. 1 lit. j) și lit. k) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, reședința este definită ca fiind locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit, iar șederea ca fiind reședința temporară.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII CABINET MINISTRU

În conformitate cu dispozițiile *Directivei nr. 38/2004/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE*, cetățenii Uniunii au dreptul de ședere pe teritoriul altui stat membru pentru o perioadă mai mare de trei luni în cazurile în care sunt înscriși într-o instituție privată sau publică, acreditată sau finanțată de către statul membru gazdă pe baza legislației sau practicilor sale administrative, cu scopul principal de a urma studii, inclusiv de formare profesională, dețin asigurări medicale complete în statul membru gazdă și asigură autoritatea națională competentă, printr-o declarație sau o altă procedură echivalentă la propria alegere, că posedă suficiente resurse pentru ei înșiși și pentru membrii lor de familie, astfel încât să nu devină o povară pentru sistemul de asistență socială al statului membru gazdă în timpul perioadei de ședere.

Dreptul de ședere pentru o perioadă mai mare de 3 luni se atestă printr-un certificat de înregistrare eliberat de autoritățile competente din statul membru gazdă care este valabil timp de 5 ani de la data eliberării sau pe perioada prevăzută de ședere a cetățeanului Uniunii, în cazul în care această perioadă este mai mică de cinci ani. Certificatul de înregistrare menționează inclusiv adresa persoanei înregistrate.

În contextul mai sus menționat, pentru studenții cu reședința pe teritoriul unui alt stat membru și care urmează o formă de învățământ în statul de reședință, legislația aplicabilă este aceea a statului membru de reședință.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII CABINET MINISTRU

În situația în care instituțiile din două sau mai multe state au opinii divergente cu privire la stabilirea reședinței în cazul unei persoane care desfășoară o activitate neremunerată (cum este cazul studenților) într-un alt stat membru decât cel de origine și pentru care conform regulamentelor europene se aplică principiul legislației statului membru de reședință sau persoana în cauză declară intenția de a rămâne supusă legislației din statul membru de origine, se fac aplicabile prevederile art. 11 alin.(1) și alin.(2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Potrivit acestor dispoziții, stabilirea reședinței unei persoane căreia i se fac aplicabile regulamentele, presupune stabilirea centrului de interes al persoanei respective, acesta din urmă determinându-se în urma unei evaluări globale a tuturor informațiilor disponibile referitoare la elementele de fapt relevante, care pot include, după caz:

- a) durata și continuitatea prezenței sale pe teritoriul statelor membre respective;
- b) situația persoanei, inclusiv:
 - (i) natura și caracteristicile specifice ale oricărei activități exercitate, în special locul în care se exercită de obicei activitatea, stabilitatea activității și durata oricărui contract de muncă;
 - (ii) situația familială și legăturile de familie;
 - (iii) exercitarea oricărei activități neremunerate;
 - (iv) în cazul studenților, sursa veniturilor acestora;
 - (v) situația locativă a persoanei, în special măsura în care aceasta are un caracter permanent;
 - (vi) statul membru în care se consideră că persoana își are reședința fiscală.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII CABINET MINISTRU

Stabilirea centrului de interes în cazul studenților care urmează o formă de învățământ într-un alt stat membru decât cel de origine, se poate determina raportat la criteriile mai sus menționate și nu doar în funcție de sursa de venit (care poate fi suportul financiar al părinților sau bursa obținută de la unitatea de învățământ pe care o urmează), în acest sens fiind necesare documente care să probeze situația de fapt a persoanelor respective.

În cazul în care evaluarea bazată pe elementele de fapt relevante enumerate mai sus, nu conduce la un acord între instituțiile respective, intenția persoanei, ilustrată de astfel de elemente de fapt și împrejurări și în special de motivele care au determinat-o să se mute, se consideră a fi decisivă pentru stabilirea locului său de reședință efectiv.

În situația în care se stabilește că centrul de interes este în România, persoana în cauză va fi supusă prevederilor legislației din țară și condițiilor de asigurare reglementate prin *Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, casa de asigurări de sănătate fiind instituție competentă.

Potrivit art. 224 alin.(1) lit. a) din *Legea nr. 95/2006*, republicată, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt studenți și dacă nu realizează venituri din muncă, beneficiază de asigurare fără plata contribuției. Având în vedere principiul teritorialității legii, prevederea anterior menționată nu este aplicabilă în cazul în care tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, urmează o formă de învățământ superior într-un alt stat membru al UE/SEE/Confederația Elvețiană.

În aceste condiții și având în vedere obligația de a se asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, valabilă pentru toți cetățenii români, cu domiciliul în România, pentru persoanele care nu se încadrează în categoriile de persoane care beneficiază de asigurarea de sănătate fără plata contribuției, există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII CABINET MINISTRU

Contribuția de asigurări sociale de sănătate se va calcula în funcție de calitatea acestora ca persoane care au realizat venituri pe teritoriul României sau persoane fără venituri. Cotele de contribuție, tipurile de venituri și baza de calcul a contribuțiilor datorate sunt reglementate de către Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul persoanelor fără venit, contribuția de asigurări sociale de sănătate se stabilește în condițiile prevăzute de art.180 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

După clarificarea aspectelor legate de calitatea de asigurat în sistemul de asigurări sociale de sănătate din România, persoana în cauză va putea solicita cardul european de asigurări sociale de sănătate – document care va deschide dreptul la servicii medicale devenite necesare pe teritoriul statului membru al UE/SEE/Confederației Elvețiene.

Cardul european de asigurări sociale de sănătate se va solicita casei de asigurări de sănătate în evidența căreia se află înregistrată persoana solicitantă.

Cu stimă,

MINISTRU
FLORIAN DOREL BODOG

Consilier superior
BÎRCHI Andreea-Camelia

DOAMNEI DEPUTAT DOBRICĂ IONELA VIORELA
CAMERA DEPUTAȚILOR